

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül meg az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-34/04. sz. ügyben (1) 2005. június 22-én hozott ítéletét;
- hozzon végleges határozatot a jogvitában és kedvezően bírálja el az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelmeket, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete által a felperes meg akarja akadályozni, hogy a védjegyét alkotó „POWER” szó használata a bejelentett védjegyben („TURKISH POWER”) a korábbi védjegy jogainak megszerzéséhez vezessen. A felperes lényegében azt röjja fel a megtámadott ítélettel szemben, hogy az hibásan alkalmazta a közösségi védjegyre vonatkozó hatályos közösségi jogot, és az egyenlő bánásmód elvének megsértésével módosította magának az Elsőfokú Bíróságnak a gyakorlatát:

1. Az Elsőfokú Bíróság megfelelkezik arról, hogy az önálló megkülönböztető képességgel rendelkező „POWER” szóvédjegynek a bejelentett védjegybe történő illesztése sérti a korábbi védjegyben fennálló jogokat. A „POWER” szó számára Németországban biztosított védelem korlátlan, és kizárólagos jogot biztosít e védjegy használatára a szóban forgó áruk vonatkozásában. A korábbi védjegyet megilleti az egyes szavakkal vagy ábrás elemekkel történő összetétel szabad lehetősége, amennyiben ez szükséges forgalmazása szempontjából. A megtámadott határozat ugyanakkor korlátozza a felperes szabadságát védjegye összetétellel alakításában.
2. Az Elsőfokú Bíróság nem vesz tudomást arról, hogy a bejelentett védjegy teljesen nyilvánvaló módon a korábbi szóvédjegyet használja fel újra, és azt mint védjegyet alkalmazza. A bejelentett védjegyben foglalt „TURKISH” szó a „POWER” elemtől nem vonja el meghatározó jellegét, mivel az a dohányipari ágazatban elterjedt és a dohánypiacon a „turkish blend” megnevezéshez kapcsolódik, ezért a közönség azt egy török eredetű, „POWER” névvel forgalmazott dohánykeverékre történő utalásnak vélheti. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság hibásan véli úgy, hogy a „TURKISH POWER” szintagma a „POWER” szótól független felidézési képességgel rendelkezik.
3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen véli úgy, hogy a két szóban forgó védjegy közti hangzásbeli különbségek elégségesek azok megkülönböztetéséhez, mivel a két védjegy közötti hangzásbeli összetéveszthetőség kizárja a bejelentett védjegy lajstromozását. Ami az összehasonlított védjegyek vizuális hasonlóságát illeti, az Elsőfokú Bíróság nem vette számításba, hogy a védjegyek meghatározó elemét vizuális szempontból ugyancsak a szintagma részei alkotják, mivel a fogyasztók inkább a szavakat semmint az ábrákat jegyzik

meg és igazodnak el általuk. Ennélfogva az a megállapítás, hogy a bejelentett védjegy ábrás elemei a meghatározóak szövelemeikkel szemben, nem megalapozott.

4. Az Elsőfokú Bíróság tévesen véli úgy, hogy az érintett vásárlóközönség nagy figyelmet fordít a cigaretta vásárlásakor: nem bizonyította, hogy a közönség ebben az esetben nagyobb figyelemmel jár el, mint élelmiszer vagy egyéb fogyasztási cikk vásárlása során. De még ha elfogadható is lenne e nagyobb figyelem ténye, az nem zárja ki, hogy a védjegyben szereplő „POWER” szó a fogyasztókat a korábbi védjegyre emlékezteti, és azt a felperes vállalkozásával hozzák kapcsolatba, azt gondolva, hogy a „POWER” dohányfajta török keverékének márkája.

(1) HL C 205., 21. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-7/04. sz., Shaker di L. Laudato & C. sas kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben, másik fél az eljárásban a Limiñana y Botella, SL, 2005. június 15-én hozott ítélete ellen az OHIM által 2005. szeptember 15-én (faxon: 2005. szeptember 9-én) benyújtott fellebbezés

(C-334/05. P. sz. ügy)

(2005/C 296/25)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviseli: O. Montalto és M. Capostagno, meghatalmazotti minőségben), 2005. szeptember 15-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-7/04. sz., Shaker di L. Laudato & C. sas kontra OHIM ügyben, másik fél az eljárásban a Limiñana y Botella, SL, 2005. június 15-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül a megfellebbezett ítéletet;
- 2) kötelezze a Shakert a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság megfellebbezett ítélete a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves értelmezésén és alkalmazásán alapszik.

Megszilárdult alapelv, hogy a védjegyek között fennálló, a közösségi védjegről szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség megítélése két különböző szemponton alapul: egyrészt a megjelölések és az áruk közötti elemző összehasonlításon, másrészt az így kapott eredmények értékelésén, amely annak eldöntésére irányul, hogy hiheti-e azt a szóban forgó áruk átlagos fogyasztója, hogy az áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag kapcsolt vállalkozásoktól származnak. Ami különösen a megjelölések összehasonlítását illeti: annak vizsgálatakor, hogy hasonlóak-e a megjelölések, a vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontokra tekintettel a védjegyek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, többek között a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembe vételével.

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe a fent hivatkozott alapelvet, és többek között olyan értékelés alapján zárta ki az összetéveszthetőséget, amely kizárólag a szóban forgó védjegy vizuális érzékelését vette figyelembe, és más olyan nem elhanyagolható tényezőket pedig nem, amelyek az összetéveszthetőség átfogó értékeléséhez tartoznak.

A fellebbező továbbá előadja, hogy a megfellebbezett ítélet nyilvánvalóan ellentmondásos és következtelen.

A tribunal départemental des pensions militaires de Morbihan 2005. szeptember 7-i határozatával az Ameer Echouikh kontra Secrétaire de l'État aux anciens combattants ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-336/05. sz. ügy)

(2005/C 296/26)

(Az eljárás nyelve: francia)

A tribunal départemental des pensions militaires de Morbihan 2005. szeptember 7-i határozatával, amely 2005. szeptember 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Ameer Echouikh kontra Secrétaire de l'État aux anciens combattants ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A tribunal départemental des pensions militaires de Morbihan a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Marokkói Királyság között társulás létesítéséről

Brüsszelben, 1996. február 26-án aláírt euro-mediterrán egyezmény 64. és 65. cikkének van-e közvetlen hatálya?

2) Amennyiben ez az euro-mediterrán egyezmény a jelen ügyre bármilyen okból nem alkalmazható, az általa felváltott, az Európai Gazdasági Közösség és a Marokkói Királyság között Rabatban, 1976. április 27-én aláírt együttműködési egyezmény 40–42. cikkei közvetlen hatállyal rendelkeznek tekinthetők-e?

3) A fenti 1996. évi euro-mediterrán egyezmény 64. és 65. cikkében és a fenti 1976. évi együttműködési egyezmény 40–42. cikkeiben írt „munkavállaló” fogalmába beletartozik-e a valamely tagállam fegyveres erőiben, akár e tagállam területén kívül szolgálatot teljesített marokkói állampolgár?

4) A Marokkói Királysággal 1976-ban és 1996-ban kötött egyezmények fenti rendelkezéseinek közvetlen hatályától függetlenül is, a közösségi jogrend tekintetében a fenti rendelkezésekben írt „munkavállaló” fogalmába tartozó marokkói állampolgár hivatkozhat-e az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetésnek az EK-Szerződés 12. cikkében, illetve az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 14. cikkében kimondott tilalmára?

5) A valamely tagállam fegyveres erőiben szolgálatot teljesített marokkói állampolgár által az e katonai szolgálat alatt történt baleset vagy megbetegedés miatt igényelt hadirokkant-nyugdíj a fenti 1996. évi euro-mediterrán egyezmény 64. cikkében szereplő díjazás vagy az ezen egyezmény 65. cikkében szereplő társadalombiztosítási ellátás fogalmába tartozik-e?

6) Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Marokkói Királyság között társulás létesítéséről Brüsszelben, 1996. február 26-án aláírt euro-mediterrán egyezmény 64. és 65. cikkével, illetve ezen egyezmény hatályba lépése előtt az Európai Gazdasági Közösség és a Marokkói Királyság között Rabatban, 1976. április 27-én aláírt együttműködési egyezmény 40–42. cikkeivel, illetve ezek hiányában az EK-Szerződés 12. cikkével (korábbi 6. cikk) és az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 14. cikkével ellentétes-e, ha valamely tagállam belső jogszabályainak a marokkói állampolgár állampolgárságára vonatkozó korlátozó rendelkezésekre hivatkozva

– megtagadja tőle azt a hadirokkant-nyugdíjat, amit a hozzá hasonlóan az államterületen lakóhellyel rendelkező, vele azonos helyzetben lévő és fegyveres erőiben ugyanolyan feltételek alapján szolgálatot teljesített saját állampolgárainak e korlátozás nélkül megad?